

[Pernille Frahm]

i politiet anser christianitterne for andenrangsborgere, så er udtalelser som hr. Svend Aage Jensbys altså med til at bekræfte det indtryk.

Poul Nødgaard (FP):

Som nævnt tidligere skal der ikke et sekund herske tvivl om, hvad Fremskridtspartiets indstilling til Christiania er: Området skal ikke lovliggøres, det skal ganske enkelt ryddes, så højesteretsdommen fra 1978 kan blive efterlevet. Vi tror ikke et øjeblik på de aftaler, man vil indgå med Christiania. Vi mener, det er urimeligt at give christianitterne sådanne chancer. Dem har de haft i 23 år. I 23 år har samfundet brugt tid og penge på at diskutere denne sag. Nu må vi være nået dertil, hvor festen ganske enkelt må slutte, og hvor samfundet klart fortæller christianitterne, at nu går den ganske enkelt ikke længere.

Det kan bl.a. ikke bortforklares, at området i sin tid blev ulovligt besat af en gruppe slumstormere. Det er sagens kerne, og det kan der ikke rokkes en tøddel ved, ligegyldigt hvor megen udenomssnak man fra forskellig side kan fremføre og sådan, som vi har hørt det her i dag. Alligevel er der talt og talt. Christiania blev fra starten udråbt som en fristad, men hvad er det i grunden, christianitterne vil være fri for? Er det narkotika? Er det vold? Er det at frigøre området fra at være oplagsplads for tyvekoster? Nej, det er ingen af delene, for politiets statistikker fortæller klart, at den såkaldte fristad til overflod er infiltreret med alle disse ting, jeg her har nævnt.

Hvis vi skal holde os til christianiternes terminologi, betyder det at være fristad nok nærmere, at man vil unddrage sig en række af de forpligtelser, som hviler på samfundets øvrige borgere. Det drejer sig f.eks. om betaling af lys, gas, vand, varme, ejendomsskatter osv. Allerede i 1972 blev der indgået en tipunktsaftale, hvorefter beboerne skulle betale for el og vand, men i realiteten er den aftale jo aldrig nogen sinde blevet overholdt.

Det er simpelt hen utroligt, at det offentlige ser stort på sådanne forhold. Det skulle lige have været f.eks. mig eller andre samfundsborgere, der ikke betalte lysregningen, telefonregningen osv. Så ville der straks blive lukket. Eller hvad med de titusinder af danske familier, der er kommet ud i en tvangsauktion med deres ejendom og må gå fra hus og hjem? Er det

rimeligt over for de mennesker, at en flok selvbestaltede aktivister blot kan te sig, som de gør, hvorefter det offentlige blot trækker sådan lidt på skulderen og siger, at det er der så ikke noget at gøre ved.

Den slags er selvfølgelig ikke rimeligt, og det burde ganske enkelt ikke finde sted i et retssamfund som det danske. Vi har nemlig her et eksempel på, at der ikke er lige ret for loven. Det er ikke en påstand, det er desværre en kendsgerning, som vi må holde os til. Ud over at være en såkaldt fristad er Christiania blevet udråbt til at være et socialt eksperiment, men det står for Fremskridtspartiet fuldstændig hen i det uvisse, hvori disse sociale eksperimenter består. Vi kan således ikke se noget socialt i, at narkoforhandlere, der åbenlyst kan operere i området, stort set kun bliver pågrebet, hvis politiet i en ellers travl tid kan afse mandskab til at rykke ud i området med en talstærk styrke. At påstå, at noget sådant har med sociale eksperimenter at gøre, er naturligvis det rene vrøvl. Kendsgerningen er, at der er tale om ganske alvorlige lovovertrædelser.

Fremskridtspartiet har siden Christiania- ulovlighedernes start taget skarpt afstand fra disse og krævet dem bragt til ophør. Det er ganske enkelt utroligt, at et flertal her i Folketinget ikke til dato har kunnet enes om en sådan politik. Vi har i Fremskridtspartiet i dag også haft den skuffelse at se, hvordan V og K har teet sig i debatten og faktisk går ind for, at det hele bare skal fortsætte.

Befolkningen føler ganske enkelt sin retsfølelse krænket. Det er den historiske sandhed, og det er naturligvis helt uacceptabelt, at vi er nået dertil. Nu må tiden være inde til, at vi får stoppet al den udenomssnak og får set realiteterne i øjnene. Området er ulovligt besat og gennemsyret af en lang række ulovligheder. Det mener Fremskridtspartiet ikke længere at vi skal tolerere, og der er simpelt hen ingen holdbare begrundelser for fortsat at tillade det totale anarki, der hersker i området.

Justitsministeren brugte det udtryk, at forholdene i Christiania skulle lovliggøres i et vist tempo. Hvis tempoet er, at man stadig væk får lov at lave flere og flere ulovligheder, så er det bestemt ikke et godt tempo. Jeg tror, at når vi når 5 eller 10 år længere frem, så ligger Christiania der stadig væk. Der er i realiteten ingen politikere bortset fra Fremskridtspartiet her i